KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 7.3.2008
KOM(2008) 121 wersja ostateczna

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

uchylające cło wyrównawcze nałożone na przywóz niektórych mikroukładów elektronicznych znanych jako DRAM (pamięci dynamiczne o dostępie swobodnym) pochodzących z Republiki Korei oraz kończące postępowanie

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Niniejszy wniosek dotyczy stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 z dnia 8 marca 2004 r. („rozporządzenie podstawowe") w postępowaniu dotyczącym przywozu niektórych mikroukładów elektronicznych znanych jako DRAM (pamięci dynamiczne o dostępie swobodnym) pochodzących z Republiki Korei.

- **Kontekst ogólny**

Niniejszy wniosek zostaje przedstawiony w kontekście wykonania rozporządzenia podstawowego i jest wynikiem dochodzenia przeprowadzonego zgodnie z wymogami merytorycznymi i proceduralnymi określonymi w rozporządzeniu podstawowym.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1480/2003 (Dz.U. L 212 z 22.8.2003, s. 1), ostateczne cło wyrównawcze wynoszące 34,8 % na przywóz DRAM pochodzących z Korei i wytwarzanych przez wszystkie przedsiębiorstwa z wyjątkiem Samsung Electronics Co., Ltd.

W następstwie sprawozdania przyjętego przez Organ Rozstrzygania Sporów Światowej Organizacji Handlu (WT/DS299/R *Wspólnoty Europejskie – środki wyrównawcze dotyczące pochodzących z Korei chipów DRAM* przyjęte w dniu 3.8.2005 r.) Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 584/2006 (Dz.U. L 103, 12.4.2006, s. 1) wdrażające zalecenia zawarte w tym sprawozdaniu i obniżające ostateczne cło wyrównawcze do 32,9 %.

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Nie dotyczy.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Strony zainteresowane postępowaniem miały już możliwość obrony swoich interesów, zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Niniejszy wniosek wynika z wykonania rozporządzenia podstawowego.

Rozporządzenie podstawowe nie przewiduje ogólnej oceny skutków, ale zawiera wyczerpujący wykaz wymogów, które muszą zostać ocenione.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Po otrzymaniu od przemysłu wspólnotowego dowodów *prima facie* na istnienie dalszego subsydiowania oraz w następstwie wniosku dotyczącego przeglądu złożonego przez Hynix Semiconductor Inc., w którym wskazano na wygaśnięcie subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, w dniu 18 marca 2006 r. Komisja wszczęła z urzędu częściowy przegląd okresowy dotyczący obowiązującego cła wyrównawczego w odniesieniu do przywozu DRAM pochodzących z Republiki Korei. Celem tego przeglądu, którego zakres ograniczono do zbadania subsydiowania koreańskiego producenta eksportującego - Hynix Semiconductor Inc. („Hynix"), była ocena konieczności utrzymania, zniesienia lub zmiany obowiązujących środków.

Dochodzenie przeglądowe potwierdziło, że Hynix korzystał z dalszego subsydiowania. Jednakże wskazano również, że zarówno subsydia objęte środkami wyrównawczymi w wyniku pierwotnego dochodzenia, jak i subsydia otrzymane po zakończeniu okresu objętego pierwotnym dochodzeniem nie przynosiły korzyści.

W związku z powyższym proponuje się zakończyć postępowanie i uchylić środki wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 1480/2003 z mocą od dnia 31 grudnia 2007 r.

- **Podstawa prawna**

Rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej, ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 461/2004 z dnia 8 marca 2004 r.

- **Zasada pomocniczości**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Formę działania opisano w wyżej wspomnianych rozporządzeniach; wyklucza ona podejmowanie decyzji na poziomie krajowym.

Wskazówki dotyczące zminimalizowania obciążenia finansowego i administracyjnego Wspólnoty, rządów krajowych, władz regionalnych i lokalnych, podmiotów gospodarczych i obywateli oraz uczynienia go proporcjonalnym do celów wniosku, nie mają zastosowania.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe ponieważ rozporządzenie podstawowe nie przewiduje innych możliwości.

4) WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Wspólnoty.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

uchylające cło wyrównawcze nałożone na przywóz niektórych mikroukładów elektronicznych znanych jako DRAM (pamięci dynamiczne o dostępie swobodnym) pochodzących z Republiki Korei oraz kończące postępowanie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej[1] („rozporządzenie podstawowe"), w szczególności jego art. 19,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

I. Obowiązujące środki

(1) Rada nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 1480/2003[2] („rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych") ostateczne cło wyrównawcze w wysokości 34,8 % na przywóz niektórych mikroukładów elektronicznych znanych jako pamięci DRAM (pamięci dynamiczne o dostępie swobodnym) pochodzących z Republiki Korei i produkowanych przez wszystkie przedsiębiorstwa z wyjątkiem Samsung Electronics Co., Ltd („Samsung"), w stosunku do którego ustanowiono stawkę cła w wysokości 0 %. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 708/2003 nakładające tymczasowe cło wyrównawcze na przywóz DRAM pochodzących z Republiki Korei[3] („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych") poprzedziło rozporządzenie w sprawie ceł ostatecznych.

(2) W następstwie sprawozdania przyjętego przez Organ Rozstrzygania Sporów Światowej Organizacji Handlu[4] („*Sprawozdanie panelu ds. DRAM WE- Korea*") Rada

---

1 Dz.U. L 288 z 21.10.1997, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 461/2004 (Dz.U. L 77 z 13.3.2004, s. 12.)

2 Dz.U. L 212 z 22.8.2003, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2116/2005, Dz.U. L 340 z 23.12.2005, s. 7.

3 Dz.U. L 102 z 24.4.2003, s. 7.

4 WT/DS299/R European Communities – Countervailing Measures on Dynamic Random Access Memory Chips from Korea (Wspólnoty Europejskie – środki wyrównawcze dotyczące pochodzących z Korei chipów DRAM), przyjęte w dniu 3 sierpnia 2005 r.

przyjęła rozporządzenie (WE) nr 584/2006[5] wdrażające zalecenia zawarte w sprawozdaniu panelu i obniżające ostateczne cło wyrównawcze do 32,9 % („rozporządzenie w sprawie wdrożenia zaleceń").

II. Wszczęcie z urzędu częściowego przeglądu okresowego

(3) Producenci wspólnotowi Micron Europe Ltd oraz Qimonda AG (dawniej - Infineon Technologies AG) dostarczyli Komisji dowody prima facie wskazujące, że Hynix Semiconductor Inc. („Hynix") otrzymał dodatkowe subsydia po okresie objętym pierwotnym dochodzeniem. Ponadto Hynix złożył wniosek o częściowy przegląd okresowy twierdząc, że subsydia stanowiące podstawę dla środków wyrównawczych wprowadzonych w wyniku pierwotnego dochodzenia już nie istnieją.

(4) Mając na uwadze powyższe oświadczenia Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania z urzędu.

III. Dochodzenie

(5) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie częściowego przeglądu okresowego, Komisja ogłosiła w dniu 18 marca 2006 r., w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*[6], wszczęcie z urzędu częściowego przeglądu okresowego, zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego.

(6) Celem dochodzenia, ograniczonego do zbadania subsydiowania przedsiębiorstwa eksportującego Hynix, była ocena konieczności utrzymania, zniesienia lub zmiany poziomu obowiązujących środków. Dochodzenie objęło okres od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2005 r. („OD")

(7) Komisja oficjalnie powiadomiła producenta eksportującego, którego dotyczy dochodzenie, rząd Republiki Korei („RRK") oraz producentów wspólnotowych o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania.

(8) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne w dochodzeniu Komisja wysłała kwestionariusze do wszystkich znanych jej zainteresowanych stron i otrzymała odpowiedzi od wymienionego przedsiębiorstwa, RRK, kilku banków koreańskich, a także od Deutsche Bank AG.

(9) Komisja sprawdziła otrzymane informacje i przeprowadziła wizyty weryfikacyjne w pomieszczeniach rządu Republiki Korei (Ministerstwo Finansów i Gospodarki – „MFiG" oraz Komisja Nadzoru Finansowego – „KNF") oraz następujących przedsiębiorstw i instytucji w Seulu:

Hynix Semiconductor Inc.

Korea Exchange Bank („KEB")

---

[5] Dz.U. L 103 z 12.4.2006, s. 1.
[6] Dz.U. C 67 z 18.3.2006, s. 16.

Korea Development Bank („KDB”)

Woori Bank

Shinhan Bank

Deutsche Bank AG

Krajowa Federacja Spółdzielni Rolniczych (National Agricultural Cooperative Federation - „NACF”)

Hyundai Marine & Fire Insurance

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

(10) Produktem objętym postępowaniem i produktem podobnym jest ten sam produkt, który objęty był dochodzeniem pierwotnym, tj. niektóre mikroukłady elektroniczne znane jako DRAM (pamięci dynamiczne o dostępie swobodnym), wszystkich typów, gęstości i odmian, także zmontowane, w postaci przetworzonych płytek półprzewodnikowych lub układów chipowych, wykonane z zastosowaniem odmian procesu technologicznego metal-tlenek-półprzewodnik (MOS), włączając typy komplementarne MOS (CMOS), o wszystkich gęstościach (wraz z jeszcze nieistniejącymi), niezależnie od szybkości dostępu, konfiguracji, obudowy lub obramowania itp. pochodzące z Republiki Korei. Produkt objęty postępowaniem obejmuje również DRAM prezentowane w postaci (standardowych) modułów pamięci lub (standardowych) kart pamięci, albo zagregowanych w inny sposób, pod warunkiem, że ich głównym przeznaczeniem jest dostarczanie pamięci.

(11) Produkt objęty postępowaniem jest obecnie klasyfikowany w ramach kodów CN ex 8473 30 20, ex 8473 50 20, ex 8542 32 10, ex 8542 32 31, ex 8542 32 39 i ex 8548 90 20.

C. SUBSYDIA

I. Wstęp

(12) Na podstawie informacji, którymi Komisja dysponowała wszczynając postępowanie oraz w oparciu o odpowiedzi udzielone na kwestionariusze Komisji, zbadano następujące środki:

(a) program ratunkowy zatwierdzony 30 grudnia 2002 r. przez wierzycieli Hynix zebranych w ramach Rady Kredytujących Instytucji Finansowych (Creditor Financial Institutions Coucil – „CFIC”) („nowa restrukturyzacja”), który obejmował konwersję długu na kapitał, refinansowanie długu oraz zmiany warunków płatności odsetek;

(b) domniemane preferencyjne finansowanie przyznane Beijing Orient Electronics („BOE”) przez banki koreańskie w celu ułatwienia zakupu Hydis – część spółki Hynix;

(c) domniemane preferencyjne finansowanie przyznane CVC przez banki koreańskie w celu ułatwienia zakupu System IC – część spółki Hynix, w tym przelew długu Hynix z dyskontem na inny podmiot;

(d) zdyskontowany wykup długu Hynix za gotówkę;

(e) preferencyjne traktowanie podatkowe rzekomo przyznane Hynix przez RRK;

(f) refinansowanie długu Hynix w lipcu 2005 r.

(13) Wszystkie wymienione powyżej środki były środkami *ad hoc*. Z wyjątkiem powyższej litery e), wszystkie zbadane środki zostały przedsięwzięte przez banki/instytucje będące wierzycielami Hynix, rzekomo pod kierunkiem RRK. Sytuacja, w której „władze publiczne […] wniosły wkład finansowy" w rozumieniu art. 2 rozporządzenia podstawowego jest, podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu, podstawową kwestią rozpatrywaną w obecnym postępowaniu i w związku z tym należy niniejszym przypomnieć motywy (9) do (15) rozporządzenia w sprawie ceł ostatecznych.

II. Sytuacja finansowa Hynix po pierwotnym dochodzeniu

(14) Pomimo istotnego wsparcia finansowego otrzymanego przez Hynix w 2001 r. jego sytuacja finansowa nie poprawiła się i w 2002 r. Standard & Poor utrzymywał rating tego przedsiębiorstwa na poziomie „selektywnego niewywiązywania się z płatności" („selective default") . Hynix odnotował stratę 1,03 bln KRW w pierwszych dziewięciu miesiącach 2002 r.; kwestią oczywistą był brak możliwości spłaty jakichkolwiek wymagalnych długów. Jego wskaźniki, określone na podstawie sprawozdania finansowego za 2002 r., wskazują, że przedsiębiorstwo nie mogło pokryć bieżących zobowiązań aktywami obrotowymi, nie było w stanie pokryć kosztów odsetek zyskami, było finansowane w większym stopniu za pomocą długów niż kapitału własnego oraz odnotowało wysokie straty netto. Chociaż pomoc finansowa z października 2001 r. przyniosła pewne rezultaty, przedsiębiorstwo wciąż borykało się z dużymi trudnościami. W sprawozdaniu sporządzonym we wrześniu 2002 r. przez Morgan Stanley Dean Witter – jednego z zewnętrznych doradców Hynix - wskazano, że jest bardzo wątpliwe by przedsiębiorstwo to było w stanie „zgromadzić wystarczające środki pieniężne w nadchodzących dwóch latach, aby spłacić wymagalne długi" lub „zwiększyć moce produkcyjne oraz finansować modernizację technologiczną i B+R konieczne dla utrzymania pozycji konkurencyjnego producenta DRAM". Morgan Stanley Dean Witter stwierdził, że „z technicznego punktu widzenia Hynix jest bankrutem, którego istnienie podtrzymują programy restrukturyzacji długów", oraz że „nakłady finansowe potrzebne do przywrócenia konkurencyjności tego przedsiębiorstwa wydają się zbyt duże. Wierzyciele nie mogą zapewnić uzdrowienia jego sytuacji. W każdym przypadku, przesłanie dla inwestorów jest jasne: Hynix nie jest uznawany za przedsiębiorstwo, w które można inwestować."

(15) Również we wrześniu 2002 r. Merrill Lynch stwierdził, że: „Coraz bardziej niepokoją nas fatalne prognozy dotyczące dochodów Hynix. Obniżamy szacunki na lata 2002-2003 do poziomu deficytowego, ponieważ poprawa struktury kosztów i wzrost podaży są hamowane brakiem inwestycji w modernizację procesu technologicznego." Inny doradca Henix - Deutsche Bank Korea – wskazał, że jego dział instrumentów kapitałowych śledził losy przemysłu półprzewodników, ale nie wykazywał zainteresowania Hynix, ze względu na „brak gotowości do inwestowania ze strony

inwestorów". Samo przedsiębiorstwo nie kwestionowało tego, że we wskazanym okresie przeżywało trudności finansowe.

III. Nowa restrukturyzacja

(16) W październiku 2001 r. CFIC przyjęła plan normalizacji gospodarczej mający na celu uzdrowienie sytuacji przedsiębiorstwa. CFIC składała się z banków i innych instytucji będących wierzycielami Hynix. Decyzja CFIC została podjęta większością 75 % głosów. Prawo głosu poszczególnych instytucji zostało określone zgodnie ze zobowiązaniami Hynix w stosunku do każdej z nich.

(17) Hynix podlegał przepisom ustawy o promocji restrukturyzacji zadłużenia firm (Corporate Restructuring Promotion Act – „CRPA") i jako taki był faktycznie pod kontrolą swoich wierzycieli. CFIC podjęła decyzję o sprzedaży stronie trzeciej całego przedsiębiorstwa lub jego części. W grudniu 2002 r. komitet restrukturyzacji będący podkomitetem CFIC rozpoczął negocjacje z Micron Technology Inc., które trwały pięć miesięcy. Strony podpisały protokół ustaleń, ale warunki sprzedaży zostały ostatecznie odrzucone przez zarząd Hynix.

(18) W maju 2002 r. CFIC przedsięwzięła kolejny środek, zważywszy na dalsze pogarszanie się finansów Hynix i zleciła kilku zewnętrznym doradcom, w tym Deutsche Bank („DB"), Morgan Stanley Dean Witter, Deloitte & Touche oraz A. D. Littre, przeprowadzenie analizy tego przedsiębiorstwa oraz opracowanie planu ratunkowego. KEB - główny wierzyciel pełniący obowiązki przewodniczącego CFIC - wraz z wymienionymi doradcami przeprowadzili gruntowną analizę Hynix w listopadzie 2002 r. Wynikające z niej sprawozdanie, opracowane przez Deutsche Bank i KEB („sprawozdanie DB") zostało przedłożone CFIC.

(19) W dniu 30 grudnia 2002 r. CFIC podjęła decyzję o przeprowadzeniu całkowitej reorganizacji przedsiębiorstwa i jego sprzedaży zgodnie z wytycznymi sprawozdania DB. Reorganizacja przedsiębiorstwa wiązała się z restrukturyzacją, która obejmowała:

- konwersję długu na kapitał zakładowy w wysokości 1 861,5 mld KRW;
- obniżenie kapitału spółki w stosunku 21:1;
- refinansowanie długu w wysokości 3 293 mld KRW oraz
- zmiany warunków płatności odsetek i refinansowania długu.

IV. Opis środków

i. Konwersja długu na kapitał zakładowy

(20) CFIC podjęła decyzję o konwersji długu wynoszącego 1 861,5 mld KRW na akcje Hynix. Stanowiło to około 50 % niezabezpieczonych pożyczek Hynix. W momencie podejmowania decyzji, tj. w grudniu 2002 r., cena objętych konwersją akcji została ustalona na 435 KRW na podstawie jednomiesięcznej średniej ceny rynkowej. Nie wskazano żadnego konkretnego uzasadnionego sposobu obliczania ceny konwersji mimo, iż CRPA nakłada taki wymóg na CFIC.

(21) Plan restrukturyzacji obejmował obniżenie kapitału spółki przed zastosowaniem konwersji, a operacja ta wiązała się z uzyskaniem zgody akcjonariuszy. W związku z powyższym konwersja nie mogła odbyć się natychmiast. Dokonawszy obniżenia kapitału w stosunku 21:1, ustalono cenę akcji na poziomie 9 135 KRW (21 x 435 KRW) i przeprowadzono konwersję. Zważywszy, że akcje zgodnie z warunkami konwersji nie mogły być emitowane do kwietnia 2003 r. wymieniona cena miała służyć jako najniższy poziom, nie wskazano jednakże żadnego pułapu. Rzeczywista cena akcji w momencie podejmowania decyzji wynosiła 280 KRW. W kwietniu 2003 r. spadła do 167 KRW.

ii. Refinansowanie długu

(22) Wymagalność długu Hynix, który nie został objęty konwersją, przedłużono do grudnia 2006 r. Ten refinansowany dług wynosił ogółem 3 293 mld KRW.

iii. Zmiany warunków płatności odsetek

(23) Odsetki od refinansowanego długu zostały obniżone z 6,5 % do 3,5 %. Ta różnica wynosząca 3 % została potraktowana jako powiększenie kwoty głównej i dodano ją do pozostającego do spłaty długu, którego wymagalność zapadała w grudniu 2006 r. Odsetki od tej dodatkowej części kwoty głównej ustalono na poziomie 6 % płatnych co kwartał.

V. Polityka RRK w odniesieniu do Hynix

(24) Jak wskazano w rozporządzeniach w sprawie ceł tymczasowych i ostatecznych, Hynix stanowił przedmiot żywego zainteresowania ze strony RRK. Koreański rząd przyznał, że z uwagi na sytuację Hynix zagraniczni inwestorzy nie byli skłonni inwestować w Korei, ponieważ banki tego kraju były zbytnio narażone na ryzyko związane z Hynix. Aby zaradzić tej sytuacji konieczne było rozwiązanie problemu Hynix. W rzeczywistości „strukturalne dostosowania" Hynix stanowiły główną kwestię polityczną poruszaną w sprawozdaniu Ministerstwa Finansów i Gospodarki za drugą połowę 2002 r. W sprawozdaniu przedstawionym Zgromadzeniu Narodowemu przez opozycyjną koreańską Wielką Partię Narodową (Korea Grand National Party – „GNP") skrytykowano pomoc rządu Korei dla Grupy Hyundai, w której skład wchodził Hynix, wskazując, że ratując Hynix rząd „wrzuca pieniądze do studni bez dna". Hynix twierdzi, iż zważywszy na datę przedłożenia sprawozdania - listopad 2002 r. - nie należy uważać tego dokumentu za dowód zaangażowania rządu Korei w program nowej restrukturyzacji. Jednakże program ten został zatwierdzony przez wierzycieli zaledwie miesiąc po przedstawienia wymienionego sprawozdania, a dyskusje na temat najlepszego sposobu ratowania firmy Hynix trwały już od wielu miesięcy. Sprawozdanie opracowane przez GNP nie jest zatem bez znaczenia dla ustalenia czy RRK prowadził politykę mającą na celu ratowanie Hynix.

(25) W pierwszej połowie roku wiceminister finansów stwierdził, że „wierzyciele muszą niezwłocznie rozwiązać problem Hynix, aby ograniczyć negatywny wpływ na gospodarkę". W związku z tym zorganizowano spotkanie koreańskiego rządu i Hynix w celu przedstawienia stanowiska rządu w odniesieniu do negocjacji prowadzonych z Micron. MFiG nie mogło potwierdzić ani zaprzeczyć czy odbyły się inne spotkania i utrzymywało, że nie zawsze sporządzano protokoły ze spotkań. KNF stwierdziła natomiast, że nie odbyły się inne spotkania, ale przekazywano telefonicznie

informacje na temat rozwoju sytuacji. Jednakże zebrane informacje wskazują, że RRK, mając na uwadze wcześniejsze dochodzenia Komisji Europejskiej i Stanów Zjednoczonych na temat jego zaangażowania w Hynix, zalecił ustną wymianę uwag dotyczących tego przedsiębiorstwa, aby uniemożliwić dostęp do nich[7]. KNF utrzymywała, że nie miała żadnych uprawnień do ingerowania w wysiłki restrukturyzacyjne każdego z przedsiębiorstw, ale prowadziła częściowy monitoring tego procesu, na przykład w sytuacji gdy istniało potencjalne zagrożenie dla rynku. KNF dokonuje takiego monitoringu poprzez kontakty z osobami na „poziomie pracowniczym", lecz nie protokołuje tego typu spotkań. Chociaż KNF przyznała, że to wielkość Hynix była powodem jego restrukturyzacji, podkreśliła także, że sposób i tryb takiej restrukturyzacji były określane wyłącznie przez wierzycieli. Banki kredytujące Hynix potwierdziły, iż KNF ściśle nadzorowała proces restrukturyzacji za pośrednictwem rozmów telefonicznych i otrzymywanych informacji.

(26) W trakcie posiedzeń w kwietniu 2002 r. rząd koreański przedstawił wierzycielom Hynix swoje oficjalne stanowisko, zgodnie z którym należało dokonać sprzedaży tego przedsiębiorstwa albo podjąć akcję ratunkową celem złagodzenia wstrząsu. Naleganie RRK, by decyzja dotycząca ewentualnej likwidacji Hynix została podjęta przez wierzycieli jest sprzeczne z jego uwagami na temat znaczenia ratowania Hynix (poprzez restrukturyzację lub sprzedaż) w celu przywrócenia zaufania do koreańskiego rynku. Opinia rządu koreańskiego, zgodnie z którą Hynix jest zbyt dużym przedsiębiorstwem, by ogłosić jego upadłość została potwierdzona przez jeden z banków kredytujących, który wskazał, iż Hynix jest tak potężną firmą, zatrudniającą tyle osób i obejmującą tyle kontraktów, że „skutki jego bankructwa lub niewypłacalności byłyby niewyobrażalne". Ponadto jeden z zewnętrznych doradców Hynix wskazał opisując swoją misję, że będzie wspierał „…wysiłki zmierzające ku opracowaniu realnego i wiarygodnego rozwiązania restrukturyzacyjnego dla Hynix, aby *zmniejszyć szkody społeczne*…" (podkreślenie dodane). Oczywiste jest, że likwidacja Hynix nie była brana pod uwagę.

VI. Rola RRK w bankach kredytujących Hynix

(27) RRK jest głównym udziałowcem wielu banków kredytujących Hynix. Informacje dostarczone przez banki, Hynix i RRK wskazują, że ten ostatni posiada przynajmniej znaczący udział (ponad 20 %) w bankach/instytucjach finansowych będących wierzycielami, które mają 75 % praw głosu w CFIC. Należy przypomnieć, że wymagana większość głosów w CFIC to 75 %. W związku z powyższym zaangażowanie RRK w decyzje podejmowane przez CFIC jest niewątpliwe.

(28) Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu, KDB i NACF są w pełni własnością rządu, a zatem są uważane za organy publiczne w rozumieniu art. 1 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(29) Nie ma dowodów na to, że sytuacja Woori Bank różni się od opisu w motywach (80) do (82) rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ponadto jak wskazano w wymienionym rozporządzeniu Chohung Bank - obecnie zwany Shinhan Bank od czasu połączenia z Shinhan Bank w dniu 1 kwietnia 2006 r. - podpisał w styczniu

[7] Kangwon Lee, dyrektor naczelny KEB „I will not tell" („Nie powiem"), Maeil Business Newspaper, 23 sierpnia 2002 r.

2002 r. protokół ustaleń z Korea Deposit Insurance Corporation („KDIC") zapewniający organowi publicznemu jakim jest KDIC istotny wpływ na proces decyzyjny Chohung Bank.

(30) Wydany przez premiera dekret nr 498 stanowi kolejny dowód na to, że RRK może z prawnego punktu widzenia ingerować w sektor finansowy powołując się na względy polityczne. RRK uważa, że wymieniony dekret oficjalnie wskazuje, iż rząd nie będzie podejmować działań w zakresie banków i instytucji finansowych. Tymczasem art. 5 ust. 1 przedmiotowego dekretu stanowi, iż „w przypadku gdy organ nadzoru finansowego złoży wniosek dotyczący współpracy lub wsparcia ze strony instytucji finansowej w celu zapewnienia stabilności rynku finansowego … dokonuje się tego poprzez sporządzenie dokumentu lub organizację spotkania." W związku z powyższym dekret ten nie tylko nie wyklucza ingerencji rządu w instytucje finansowe, ale wyraźnie wskazuje sposoby na przeprowadzenie takich działań.

(31) Hynix stwierdził, że KEB nie był kontrolowany przez RRK i przedstawił udziały Commerzbank na dowód niezależności od rządowych interwencji. Przedsiębiorstwo to przedłożyło także dokumenty odnoszące się do prawa sprzeciwu Commerzbank w pewnych kwestiach obejmujących zarządzanie ryzykiem. Jednakże KEB nie mógł potwierdzić, że Commerzbank, chociaż wyznaczył osobę będącą członkiem zespołu kredytowego, sprawował faktycznie kontrolę nad decyzjami kredytowi oraz wskazał, że w rzeczywistości nie wiedział o istnieniu wymienionego prawa sprzeciwu. Ponadto niedawne dochodzenie na temat zaangażowania RRK w zakup akcji KEB przez Lone Star w 2003 r. wskazuje, iż KEB jest kontrolowany przez rząd. W związku z powyższym, należy stwierdzić, że nie ma powodów, aby zmienić ustalenia wynikające z pierwotnego dochodzenia dotyczące wpływu rządu na decyzje KEB.

(32) Innym przykładem zaangażowania RRK w banki kredytujące Hynix było mianowanie przez komitet zarządzający CFIC byłego ministra przemysłu i handlu przewodniczącym komitetu restrukturyzacji w ramach CFIC. Kilka miesięcy potem osoba ta objęła ponownie tekę ministra.

(33) Banki Kookmin i Woori również wskazały, że interwencje RRK mogły doprowadzić do podejmowania przez nie decyzji politycznych w ich prospektach emisyjnych przekazanych Securities Exchange Commission (Komisji Papierów Wartościowych i Giełd) w 2002 r. Hynix przedłożył dowody na to, że wspomniane sformułowanie nie odnosi się konkretnie do jego przedsiębiorstwa i powinno być interpretowane jako wskazujące na sprawowanie przez RRK kontroli nad koreańskim sektorem bankowym. Jednakże dowody przedstawione przez Hynix nie kwestionują innych części ostrzeżenia zawartego w prospekcie emisyjnym, zgodnie z którym, przykładowo, udziały RRK w kapitale „mogły wpłynąć na podejmowanie przez nas decyzji lub dążenie do celów politycznych sprzecznych z interesem [wierzycieli]."

(34) Komisja poprosiła o wgląd do wewnętrznych dokumentów odnoszących się do decyzji instytucji będących wierzycielami w sprawie zatwierdzenia planu restrukturyzacji. Te poufne dokumenty wskazują, że chociaż wierzyciele przestrzegali swoich standardowych wewnętrznych procedur przy podejmowaniu decyzji o uczestniczeniu w restrukturyzacji, nie działali zgodnie z ratingiem kredytowym, jaki przyznali Hynix w omawianym okresie. Plan restrukturyzacji został zatwierdzony mimo, że wszyscy wierzyciele określili rating Hynix na poziomie równoważnym z „selektywnym niewywiązywaniem się z płatności" zgodnie z nomenklaturą Standard & Poor.

Przykładowo, w czasie gdy zatwierdzano restrukturyzację, jeden z bankowych ratingów kredytowych wskazywał, że Hynix znajduje się w wyjątkowo ciężkiej sytuacji, a możliwości uzdrowienia przedsiębiorstwa są mało prawdopodobne. Rating przyznany Hynix przez inny bank określał, że ryzyko niewypłacalności jest bardzo wysokie i nie ma perspektyw poprawy sytuacji. Jednakże wymienione banki podjęły działania i zatwierdziły wniosek restrukturyzacyjny, nawet jeżeli dowody sugerują, że nie było to zgodne z podejściem rynkowym, a w sprawozdaniu DB nie zajęto w tej kwestii stanowiska.

(35) Znalazło to potwierdzenie w traktowaniu przez wierzycieli refinansowanego długu i akcji, jakie otrzymali w ramach konwersji długu na kapitał: około 80 – 90 % długu Hynix zostało odpisane jako strata, w jednym przypadku było to nawet 100 %, natomiast akcje zostały zaksięgowane na poziomie 20 % zapłaconej przez wierzycieli ceny.

(36) Przedsiębiorstwo twierdzi, iż kolejne wydarzenia przemawiały za słusznością decyzji podjętych przez wierzycieli. Od 2005 r. Hynix był rentowny, a wierzyciele sprzedali akcje tego przedsiębiorstwa ze znacznym zyskiem. Jednakże jest to analiza *ex post facto*, która zupełnie nie uzasadnia wniosku, zgodnie z którym zatwierdzenie przez wierzycieli planu restrukturyzacji było w tamtym czasie zgodne z podejściem rynkowym. Ponadto fakt, że Hynix utrzymał się na rynku wynikał z otrzymanych przez to przedsiębiorstwo olbrzymich subsydiów. Nie można twierdzić, że skoro Hynix przetrwał, subsydia nie były subsydiami, zważywszy, że to przetrwanie nie byłoby możliwe bez udzielonej pomocy. Wreszcie, na końcu 2002 r. położenie wierzycieli nie zmieniło się, ponieważ uczestniczyli oni w restrukturyzacji w 2001 r., która stanowiła subsydium. W związku z powyższym nie mogą oni utrzymywać, że należy ich utożsamić z prywatnymi wierzycielami, którzy z własnej woli podjęli wszelkie działania prowadzące do danej sytuacji w konkretnym czasie. Dlatego też argument Hynix nie ma wpływu na wniosek, zgodnie z którym wierzyciele nie działali zgodnie z podejściem rynkowym.

VII. Wnioski w sprawie wkładu finansowego

(37) Zważywszy na informacje dotyczące polityki RRK w odniesieniu do Hynix i jego wpływ na proces decyzyjny wierzycieli Hynix, a także dowody tragicznego położenia Hynix i niemożność pozyskania kapitału ze źródeł rynkowych oraz brak dowodów na to, że istniejący wierzyciele działali zgodnie ze standardami rynkowymi niezniekształconymi przez subsydia, należy stwierdzić, iż poprzez zatwierdzenie restrukturyzacji opisanej w powyższym motywie (19) RRK powierzył i nakazał wierzycielom Hynix ratowanie tego przedsiębiorstwa. Stanowiło to wkład finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(38) Hynix utrzymywał, że RRK nie miał nic wspólnego z nową restrukturyzacją, która została opracowana przez wierzycieli z pomocą zewnętrznych doradców. Następnie twierdził, że zebrane dowody wskazały jedynie, że RRK wyrażał obawy co do przyszłości Hynix, lecz nie zawierały informacji na temat wyraźnego związku między RRK a działaniami banków. Chociaż udziały RRK nie są przekonującym dowodem na nakazanie lub powierzenie akcji ratunkowej, wyraźnie obrazują one możliwości wywierania wpływu przez RRK na proces decyzyjny banków. Podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu zgromadzone dowody ukazują, że RRK jako główny udziałowiec może mianować dyrektorów i tym samym jest w stanie wpływać na

wyniki glosowania podczas posiedzeń zarządu. Ponadto różne artykuły prasowe i sprawozdania jasno wskazują, że RRK nie pozwoliłby na bankructwo Hynix; jest to również zobrazowane tym, iż jeden z banków będących w pełni własnością RRK odkupił dług Hynix od innych wierzycieli, aby złagodzić finansowe obciążenia banków, którym powierzono ratowanie Hynix. Nie ulega wątpliwości, że plan nowej restrukturyzacji został opracowany przez zewnętrznych doradców Hynix wraz z jego wierzycielami. Jednakże dowody przemawiają za tym, iż RRK powierzył i nakazał wierzycielom Hynix ratowanie tego przedsiębiorstwa i niedopuszczenie do jego bankructwa.

(39) Zachowanie banków także wyraźnie wskazuje na podejście niezgodne z normalnymi względami handlowymi. Żaden z banków nie uznawał Hynix za przedsiębiorstwo, w które można inwestować, w rzeczywistości wszystkie ratingi tej firmy przyznane przez jego wierzycieli wiązały z nią znaczne ryzyko i brak perspektyw na przetrwanie. Przedsiębiorstwo utrzymywało, że zachowanie wierzycieli należy rozpatrywać z punktu widzenia „istniejącego wierzyciela". Jednakże jak szczegółowo opisano w powyższym motywie (36) i poniższych motywach (41) do (44) w przedmiotowym przypadku związanym z ogromnymi i podobnego rodzaju subsydiami, które przyznano niecały rok wcześniej, wiarygodnym testem dotyczącym komercyjnej zasadności działań wierzycieli jest test prywatnego inwestora. W związku z powyższym nie trzeba rozpatrywać czy istniejący wierzyciel zachowałby się podobnie jak wierzyciele Hynix.

VIII. Korzyści

(40) W zakresie korzyści przyznanych Hynix, wszystkie podmioty - KEB, Woori Bank, Shinhan Bank, KDB i NACF – stwierdziły, że uczestniczyły w nowej restrukturyzacji ponieważ chciały zmaksymalizować stopę windykacji dotyczącą pożyczek udzielonych wcześniej temu przedsiębiorstwu. Uznali oni, że wartość Hynix jako działającego przedsiębiorstwa będzie wyższa niż wartość likwidacyjna. Jednakże to porównanie, niezależnie od jego znaczenia dla standardowej oceny istnienia korzyści, nie ma zastosowania w tym przypadku ze względów wyjaśnionych w powyższym motywie (36) i kolejnych motywach (41)-(44). Ponadto istnienie potencjalnych korzyści dla poważnie zagrożonych wierzycieli nie stanowi dowodu na to, że Hynix nie czerpał żadnych korzyści.

(41) Hynix twierdzi, że nowa restrukturyzacja była zgodna z podejściem rynkowym, ponieważ została opracowana po wielomiesięcznych analizach przez zewnętrznych doradców, tj. DB oraz Deloittes, i na podstawie sprawozdania DB, w którym zalecono właśnie taki kierunek działań. Jednakże sprawozdanie DB było skierowane do wierzycieli Hynix. Miało ono na celu maksymalizację zwrotu długu wspominanym wierzycielom przy jednoczesnym uniknięciu bankructwa przedsiębiorstwa. Hynix twierdził, iż testem zastosowanym do ustalenia korzyści otrzymanych przez przedsiębiorstwo poprzez nową restrukturyzację, powinien być test „prywatnego wierzyciela" a nie test „prywatnego inwestora". Pozycja wierzycieli jest czynnikiem, który można uwzględnić w analizie, aczkolwiek jak wskazano w motywie (36) i poniżej nie odgrywa on roli w tym przypadku.

(42) W ogólnym ujęciu właściwym odniesieniem jest to czy inwestor rynkowy, niezależnie od tego czy byłby wierzycielem Hynix, oceniłby inwestowanie w Hynix jako opłacalne. Sprawozdanie DB nie zawiera uzasadnionej odpowiedzi na to pytanie, gdyż

z uwagi na to, że jest skierowane do istniejących wierzycieli opiera się na wykorzystaniu szeroko pojętego istniejącego długu Hynix i struktury kapitałowej jako narzędzi proponowanej inwestycji, a tym samym praktycznie całkiem eliminuje jakiekolwiek inne możliwości inwestycji zewnętrznych na takich samych warunkach. Sprawozdanie DB nie zawiera dowodów na to, że prywatni inwestorzy mieliby jakikolwiek interes w wydawaniu pieniędzy na Hynix. Istotnie DB odradził inwestorom prywatnym inwestowanie w Hynix, na co wskazuje również fakt, że jego dział badań nie śledził zmian kapitału Hynix.

(43) W każdym przypadku Hynix podczas przeprowadzania nowej restrukturyzacji, zgodnie z opisem w powyższym motywie (14), znajdował się w dramatycznej sytuacji finansowej i jasne było, że przedsiębiorstwo to nie mogło obsłużyć swojego zadłużenia. W konsekwencji rynek nie oferował żadnego finansowania, co wyraźnie wynika z oświadczeń doradców finansowych wskazanych w powyższych motywach (14) i (15). O ile sprawozdanie DB określa sposoby minimalizacji strat przez wierzycieli Hynix, nie zawiera ono żadnych wskazówek uzasadniających pożyczki lub inwestycje rynkowe na rzecz firmy Hynix, która selektywnie nie wywiązuje się z płatności. Dlatego też inne dostępne dane dotyczące pozycji Hynix i sytuacji rynkowej potwierdzają, że sprawozdanie DB nie zawiera żadnych uzasadnionych odpowiedzi na pytanie czy inwestor rynkowy oceniłby proponowane inwestycje w Hynix jako opłacalne.

(44) Ponadto niezależnie od kwestii przebiegu wydarzeń, jaki mógł nastąpić w 2002 r. zważywszy na panującą wtedy sytuację, bezspornym jest, że Hynix znalazł się w opisywanym położeniu z powodu nieracjonalnych z punku widzenie gospodarczego decyzji dotyczących inwestycji i pożyczek podejmowanych przez lub w imieniu RRK w 2001 r., a których oddziaływanie miało miejsce w 2002 r. i w okresie późniejszym. Wyraźnym celem nowej restrukturyzacji było ponowne finansowanie Hynix i nie można tego faktu oddzielić od początkowego wsparcia w 2001 r. Oba wskazane działania są nierozerwalnie powiązane. Innymi słowy - refinansowanie długu istniejących wierzycieli za pomocą środka wprowadzonego w 2002 r. stało się konieczne wyłącznie z powodu nieracjonalnego charakteru i niepowodzenia wcześniejszej restrukturyzacji. W związku z powyższym rozwiązanie proponowane w sprawozdaniu DB było wykonalne wyłącznie dzięki środkom wprowadzonym w 2001 r. Niemożliwe jest traktowanie proponowanego przebiegu wydarzeń jako standard rynkowy, jeżeli stanowi on kontynuację uprzednich nieuzasadnionych rządowych decyzji inwestycyjnych. Również z tego powodu sprawozdanie DB nie udziela uzasadnionej odpowiedzi na pytanie czy inwestor rynkowy oceniłby proponowane inwestycje w Hynix jako opłacalne.

(45) Mając na uwadze powyższe stwierdza się, że nowa restrukturyzacja przyniosła przedsiębiorstwu korzyści w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

IX. Szczególny charakter

(46) Ponieważ środki obejmujące nową restrukturyzację zostały podjęte wyłącznie w odniesieniu do Hynix, refinansowanie długu, konwersja odsetek w dług główny i konwersja długu na kapitał zakładowy są uważane za środki szczególne w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego.

X. Obliczanie kwoty korzyści

i. Okres istnienia korzyści

(47) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych jest wyliczona w kategoriach korzyści dla odbiorcy, których istnienie stwierdzono w okresie prowadzenia dochodzenia w sprawie subsydiowania. Kwota długu równa wartości konwersji na kapitał została przesunięta z pozycji dotyczącej pożyczek i zaksięgowana jako korekta kapitału w momencie podjęcia decyzji o restrukturyzacji w dniu 30 grudnia 2002 r. (uwaga nr 14 w sprawozdaniu finansowym Hynix). Podobnie, tego samego dnia Hynix został zwolniony z odpowiedzialności za płatność odsetek dotyczących omawianego długu.

(48) Przemysł wspólnotowy twierdził, że Hynix nie uzyskał korzyści z nowej restrukturyzacji do dnia 13 kwietnia 2003 r., kiedy akcje zostały faktycznie wystawione na wierzycieli. Z drugiej strony przedsiębiorstwo to utrzymywało, że rzeczywistą datą uzyskania korzyści jest grudzień 2002 r., ponieważ był to termin podjęcia decyzji o zatwierdzeniu restrukturyzacji przez wierzycieli oraz termin zwolnienia Hynix z odpowiedzialności w zakresie jego długu.

(49) Ponieważ panel ds. DRAM w ramach organu ds. rozstrzygania sporów stwierdził, iż korzyści wynikające z subsydium muszą być postrzegane z punktu widzenia odbiorcy, a przedsiębiorstwo od daty podjęcia decyzji o przeprowadzeniu nowej restrukturyzacji nie miało już obowiązku w zakresie zadłużenia u wierzycieli, uważa się, że faktyczną datą uzyskania korzyści przez Hynix był dzień 30 grudnia 2002 r.

ii. Podstawa obliczeń

Refinansowanie długu i zmiany stopy procentowej i warunków płatności

(50) Zgodnie z przyjętą w pierwotnym dochodzeniu metodyką, refinansowanie długu uważane jest za pożyczkę do celów obliczenia korzyści. Odsetki objęte konwersją w dług główny również są traktowane jako pożyczka w przypadku takich obliczeń. W dochodzeniu pierwotnym subsydium było uważane za sumę nominalną głównej kwoty pożyczki rozłożonej na zwykły pięcioletni okres amortyzacji aktywów. Każda rozłożona w ten sposób kwota została powiększona o standardową komercyjną stopę handlową obowiązująca w Korei (7 %). Panel ds. DRAM WE-Korea skrytykował takie podejście jako „metodę przewidzianą dla dotacji", która nie odzwierciedla tego, że pożyczki, w odróżnieniu od dotacji, podlegają spłacie oraz że „w sposób oczywisty otrzymanie pożyczki jest mniej korzystne dla przedsiębiorstwa niż uzyskanie dotacji"[8]. Członkowie panelu uważali, iż WE powinna opierać swoje obliczenia na standardach zaczerpniętych z normalnych praktyk inwestycyjnych.

(51) W następstwie uwag panelu WTO na temat metodyki przewidzianej dla dotacji, którą zastosowano w pierwotnym dochodzeniu, uznano za stosowne podczas obecnego przeglądu ustalenie standardu opierającego się na pożyczce w celu obliczenia korzyści.

(52) Hynix podczas przeprowadzania nowej restrukturyzacji, zgodnie z opisem w powyższych motywach (14) i (15), znajdował się w tragicznej sytuacji finansowej i oczywiste było, że przedsiębiorstwo to nie mogło obsłużyć swojego zadłużenia. W

[8] Sprawozdanie panelu ds. DRAM WE- Korea, ppkt 7.212.

związku z powyższym nie można było spodziewać się jakiegokolwiek finansowania pochodzącego z rynku. We wskazanym powyżej okresie Hynix nie otrzymał żadnych pożyczek, które byłyby porównywalne z komercyjnego punktu widzenia, nie zgromadzono również żadnych uzasadnionych dowodów dotyczących kosztów i warunków porównywalnej komercyjnej pożyczki udzielonej Hynix lub innej firmie będącej w podobnej sytuacji w odpowiednim okresie. Fakt, że prywatne podmioty także uczestniczyły w nowej restrukturyzacji nie jest wiarygodnym odniesieniem, ponieważ w porównaniu do zarządzanych przez RRK podmiotów były to niewielkie jednostki o mało istotnym udziale w zadłużeniu Hynix. Ponadto zgodnie z ustaleniami panelu WTO w sprawie japońskich DRAM, które dotyczyły takich samych faktów jak te poruszane w obecnym dochodzeniu, istnienie równoczesnego zaangażowania rządu w proces decyzyjny dotyczący nowej restrukturyzacji, które ma zaburzający wpływ na rynek, a tym samym na prywatne, niekierowane przez rząd podmioty, nie może być uznane za wiarygodne odniesienie[9].

(53) Komisja opracowała zatem zastępczą wartość odniesienia na podstawie komercyjnej stopy procentowej powiększonej o premię za ryzyko, która odzwierciedla stopy niewypłacalności dla przedsiębiorstw o porównywalnym ryzyku. Taka wartość odniesienia uwzględnia warunki pożyczki, referencyjną stopę procentową, która byłaby płacona przez przedsiębiorstwo mające zdolność kredytową, prawdopodobieństwo niewypłacalności przedsiębiorstwa, które we wskazanym okresie nie ma zdolności kredytowej oraz prawdopodobieństwo niewypłacalności przedsiębiorstwa mającego zdolność kredytową w takim samym okresie.

(54) Komisja wykorzystała następujący wzór w celu obliczenia stopy procentowej odniesienia w przypadku braku zdolności kredytowej: -

$i_b = [(1-q_n)(1+i_f)^n/(1-p_n)]^(1/n) -1$

gdzie:

n = czas trwania pożyczki

i_b = stopa procentowa odniesienia w przypadku pożyczkobiorcy niemającego zdolności kredytowej

if = długoterminowa stopa procentowa, która byłaby płacona przez przedsiębiorstwo mające zdolność kredytową

p_n = prawdopodobieństwo niewypłacalności przedsiębiorstwa niemającego zdolności kredytowej w okresie wynoszącym n lat

p_n = prawdopodobieństwo niewypłacalności przedsiębiorstwa zdolnego do spłaty zadłużenia w okresie wynoszącym n lat.

(55) W tych obliczeniach Komisja wykorzystała jako stopę procentową przy braku zdolności kredytowej dla pożyczek KRW średnią stopę procentową Banku Korei liczoną od obligacji inwestycyjnych w 2003 r., która wynosiła 10,43 %. Stopy niewypłacalności dla przedsiębiorstw mających i niemających zdolności kredytowej w

[9] Sprawozdanie panelu ds. DRAM Japonia- Korea WT/DS336/R, ppkt 7.283 – 7.298.

przypadku omawianego środka zostały zaczerpnięte z Moody's Investor Services. Stopa niewypłacalności w 2003 r. na okres 3 lat (termin refinansowania) dla przedsiębiorstwa niemającego zdolności kredytowej wynosiła 54,86 %, podczas gdy taka stopa w 2003 r. na okres 3 lat w przypadku przedsiębiorstwa mającego zdolność kredytową wynosiła 0,33 %. W konsekwencji całkowita stopa procentowa była na poziomie 43,8 %. Tymczasem stopa procentowa płacona przez Hynix od refinansowanego długu wynosiła 3,5 %, co wskazuje na różnicę równą 40,3 %, w wyniku czego stawkę cła wyrównawczego określono na 23,7 %.

Konwersja długu na kapitał zakładowy

(56) Zgodnie z opisem w powyższym motywie (21) CFIC obliczył, na podstawie średniej miesięcznej ceny rynkowej, cenę konwersji długu na kapitał zakładowy, która wyniosła 435 KRW w dniu 30 grudnia 2002 r. Przedsiębiorstwo twierdzi, że z komercyjnego punktu widzenia była to prawidłowa i odzwierciedlająca realia rynkowe metoda służąca ustaleniu ceny akcji. Tak naprawdę cena ta odzwierciedlała pułap; jeżeli cena akcji wzrosłaby między 30 grudnia 2002 r. a faktyczną datą emisji akcji – wymieniona cena uległaby stosownej zmianie. Rzeczywista cena obowiązująca w dniu podjęcia decyzji o przeprowadzeniu nowej restrukturyzacji wynosiła 280 KRW. Kiedy dokonano konwersji długu na akcje, w następstwie obniżenia kapitału, po cenie 9 513 KRW (435 KRW x 21) – cena akcji wynosiła w rzeczywistości 3 500 KRW. Jeżeli nie brać pod uwagę obniżenia kapitału, cena wyemitowanych akcji wyniosłaby 167 KRW i byłaby znacznie poniżej wartości nominalnej. Kwestią bezsporną jest prawo CFIC do wyboru metody ustalenia ceny konwersji. Bez względu na te uprawnienia, jeżeli uwzględnić, że cena konwersji nie była ceną stałą, lecz gwarancją otrzymania przez przedsiębiorstwo kwoty minimalnej za jego akcje, nie można uważać tej ceny za odpowiadającą realiom komercyjnym, w szczególności zważywszy na rzeczywistą cenę w momencie ustalania ceny konwersji oraz spodziewany trend zniżkowy między okresem posiedzeń CFIC a terminem konwersji w kwietniu 2003 r.

(57) Aby obliczyć korzyści uzyskane przez Hynix z konwersji długu na kapitał zakładowy należy uwzględnić koszt emisji akcji w przypadku Hynix. Komisja zauważyła, że w celu zbadania ewentualnego kosztu konwersji z punktu widzenia beneficjenta, należy rozpatrzyć obowiązki nałożone na przedsiębiorstwo przy emisji nowych akcji. Komisja wskazała w tym względzie, że zastrzyk zwykłego kapitału w formie akcji nie nakłada z reguły konkretnych zobowiązań na przedsiębiorstwo, gdyż nigdy w takich przypadkach nie ustala się stałej stopy zwrotu, jaką przedsiębiorstwo musi osiągnąć, ani płatności, które mają być dokonane. Jednakże przedsiębiorstwo jest przynajmniej teoretycznie zobowiązane do podziału całości lub części zysków między udziałowców; stopa zwrotu z kapitału własnego („ROE") mogłaby dostarczyć pewnych wskazówek na temat poziomu zwrotu, jaki przedsiębiorstwo mogłoby zapewnić udziałowcom, a także można by ją wykorzystać w obliczeniach kwoty korzyści uzyskanych przez Hynix. Tymczasem w 2003 r. ROE Hynix w ujęciu procentowym była ujemna, przy zastosowaniu obliczeń odnoszących się do jego sprawozdań finansowych za ten rok. W związku z powyższym na podstawie obiektywnej oceny sytuacji finansowej Hynix w momencie dokonywania konwersji długu na kapitał, nierozsądnie byłoby oczekiwać, że Hynix będzie w stanie zapewnić jakikolwiek zwrot swoim udziałowcom w danym roku. Dlatego też korzystając z ROE jako standardowego wskaźnika, można nadal wywnioskować, że całkowita kwota konwersji długu na kapitał zakładowy reprezentuje subsydium stanowiące podstawę dla środków wyrównawczych.

(58) Komisja zbadała także czy istnieją koszty poniesione przez Hynix w związku ze zrzeczeniem się własności akcji wynikającym z konwersji lub koszty dotyczące ewentualnego spadku ceny akcji spowodowanej emisją nowych akcji. Opierając się na dostępnych informacjach Komisja nie uważa, że korzyści netto uzyskane przez Hynix związane z pełną konwersją długu na kapitał zakładowy zmniejszają się z powodu emisji nowych akcji. W tym zakresie Komisja twierdzi, że należy przede wszystkim uznać wpływ, jaki konwersja długu na kapitał wywarła na sytuację finansową Hynix.

(59) Sprawą pierwszorzędną jest stwierdzenie, że nie był to zwykły zastrzyk kapitału. Podstawowa korzyść odniesiona przez firmę Hynix wynikała z ogromnej kwoty zadłużenia, które wygasło w rezultacie konwersji – wynosiła ona 1 861,5 mld KRW Zwolniło to firmę Hynix z konieczności spłaty jakiejkolwiek części tej kwoty głównej oraz odsetek. W zamian ta ogromna kwota zadłużenia została zastąpiona akcjami wyemitowanymi na rzecz banków wierzycieli. Firma Hynix nie poniosła jednak żadnego poddającego się kwantyfikacji kosztu w związku z emisją nowych akcji. Co prawda wartość wyemitowanych wcześniej akcji została obniżona w związku z tą emisją, nie miało to jednak absolutnie żadnego wpływu bilansowego na firmę Hynix. Nie pociągało to za sobą żadnych nakładów gotówkowych (z wyjątkiem wydatków związanych z emisją nowych akcji) i nie zobowiązywało firmy Hynix do żadnego typu płatności gotówkowych w przyszłości, co miałoby miejsce w przypadku instrumentów dłużnych.

(60) Przedsiębiorstwo twierdziło, że wartość rynkowa akcji powinna zostać odjęta od jakichkolwiek ustalonych korzyści i odwołało się do „Wytycznych Komisji dotyczących obliczania wielkości subsydium w dochodzeniach w sprawie cła wyrównawczego", zgodnie z którymi „jeżeli rząd nabywa akcje przedsiębiorstwa i płaci za nie cenę wyższą od ceny rynkowej (*zważywszy na wszelkie inne czynniki, które mogą mieć wpływ na inwestora prywatnego*), kwota subsydium jest różnicą między tymi dwoma cenami (podkreślenie dodane)." Jednakże w rozpatrywanym okresie prywatny inwestor nie dokonałby zakupu akcji Hynix. W rzeczywistości zebrane dowody wskazują na to, że akcje Hynix były przedmiotem obrotu na tak niskim poziomie, iż należało zawiesić ich notowania, jednakże nie dokonano tego w związku z odstępstwem w regulaminie giełdy koreańskiej, które, jak się wydaje, wprowadzono specjalnie z powodu Hynix. Ponadto fakt, że każdej akcji odpowiadała wartość rynkowa nie ma wpływu na przedsiębiorstwo, które nie musiało za nią płacić. Byłby to zasadny argument gdyby konwersja długu na kapitał zakładowy zobowiązywała Hynix do wykupu akcji.

(61) Dlatego też w świetle wszystkich tych ustaleń i w związku z tym, że firma Hynix nie wykazała żadnych kosztów związanych z emisją akcji, uważa się, że właściwe podejście do pomiaru wielkości korzyści z konwersji długu na kapitał zakładowy polega na uwzględnieniu pełnej kwoty konwersji.

iii. Ostateczne obliczenie korzyści

(62) Jak wyjaśniono w powyższym motywie (61) pełna kwota konwersji została uwzględniona jako korzyść uzyskana przez Hynix w związku z tym środkiem. Wskazane subsydium przynosi znaczące jednorazowe korzyści zważywszy, zgodnie z powyższym opisem, że metoda rozłożenia tego środka na okres pięcioletni została uznana za właściwą. Kwota subsydium rozłożonego w ten sposób został wyrażona jako odsetek całkowitej sprzedaży Hynix w 2005 r. Przy zastosowaniu stóp

procentowych obowiązujących w Korei podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym, subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych wraz z odsetkami wynosi 6,8 %. Jednakże mając na uwadze, że konwersja długu na kapitał zakładowy jest jednorazowym subsydium rozłożonym w danym okresie oraz uwzględniając, że taki okres rozpoczyna się z dniem faktycznego otrzymania korzyści, należy uznać, iż okres ten upłynął w dniu 31 grudnia 2007 r.

(63) Jak wskazano w powyższym motywie (50) refinansowanie długi i konwersja odsetek w dług główny zostały potraktowane jako pożyczki i są uważane za powtarzalne subsydium. Przedsiębiorstwo utrzymywało, że zwróciło subsydium otrzymane podczas restrukturyzacji z grudnia 2002 r., kiedy dokonało refinansowania długu w lipcu 2005 r. na rzec konsorcjum koreańskich i pozostałych banków (zob. poniższe motywy (75) i (76)). Hynix wskazuje, że refinansowanie, które posłużyło do zaciągnięcia nowego długu w celu spłacenia długu w ramach nowej restrukturyzacji i które przyczyniło się do wyjścia poza zakres CRPA, spowodowało wygaśnięcie subsydium. Kiedy w 2005 r. dokonano refinansowania, Hynix stał się rentowny i uzyskał rating BBB+ zgodnie z Korea Investors Service Inc. Refinansowanie długu przez Hynix na warunkach komercyjnych istotnie spowodowało ustanie subsydium, a tym samym korzyści. W konsekwencji uznaje się, że od dnia 13 lipca 2005 r. refinansowanie długu i konwersja odsetek w dług główny przestały przynosić korzyści Hynix.

XI. Inne domniemane systemy subsydiów

Sprzedaż BOE-Hydis

(64) W styczniu 2003 r., Hynix sprzedał za około 380 mln USD część swojego przedsiębiorstwa zajmującą się wyświetlaczami ciekłokrystalicznymi („Hydis") chińskiemu przedsiębiorstwu - Beijing Orient Electronics Technology Group Co. Limited („BOE"). Zakup był w dużej mierze finansowany pożyczkami udzielonymi przez banki będące wierzycielami Hynix, mianowicie KEB, KDB, Woori Bank i Hyundai Marine and Fire Insurance („HMFI"), które łącznie pożyczyły 188 mln USD nowemu przedsiębiorstwu - BOE-Hydis - utworzonemu w celu zakupu aktywów.

(65) Przemysł wspólnotowy twierdził, że RRK powierzył i nakazał koreańskim bankom udzielenie finansowania na zasadach preferencyjnych, aby umożliwić BOE zakup aktywów, a tym samym zagwarantować Hynix konieczny zastrzyk gotówki.

(66) Chociaż istniały pewne dowody na wywieranie nacisku przez KEB i Hynix na niektórych innych pożyczkodawców oraz na to, że BOE nie był w stanie pozyskać finansowania od niezależnych kredytodawców, nie można potwierdzić, że zapewnione finansowanie było w rzeczywistości subsydium stanowiącym podstawę środków wyrównawczych. Stwierdzenie, że RRK powierzył lub nakazał koreańskim bankom udzielenie finansowania nie jest wystarczające. Aby ustalić istnienie subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych w okolicznościach opisanych przez przemysł wspólnotowy, należy wykazać, że RRK powierzył i nakazał BOE zakup Hydis. Nawet jeżeli warunki finansowania oferowane przez banki koreańskie były preferencyjne, BOE przejął dług wynoszący 188 mln USD i uregulował gotówką pozostałą część ceny zakupu; nie ma zatem dowodów na to, że RRK powierzył i nakazał BOE podjęcie działań. W każdym razie, finansowanie został przekazane BOE-Hydis i nie ma dowodów na to, że Hynix uzyskał korzyści. W związku z

powyższym wynoszące 188 mln USD pożyczki, które banki koreańskie udzieliły BOE-Hydis, nie są uważane za subsydium w rozumieniu art. 2 rozporządzenia podstawowego.

Sprzedaż systemu IC

(67) Zgodnie z warunkami nowej restrukturyzacji, w październiku 2004 r. Hynix sprzedał za 954,3 mld KRW aktywa System IC konsorcjum prowadzonemu przez CVC Partners – prywatny fundusz kapitałowy zarządzany przez Citigroup Venture Capital. Finansowanie zakupu wyniosło 481,3 mld KRW ceny zakupu i przyjęło głównie formę przelewu długu Hynix na MagnaChip – przedsiębiorstwo utworzone w celu zakupu aktywów System IC. Wierzyciele przenieśli swoje niezabezpieczone długi Hynix na MagnaChip przy stopie dyskontowej wynoszącej 21 %, lecz zabezpieczone długi zostały przejęte przez nowe przedsiębiorstwo bez żadnych koncesji.

(68) Przemysł wspólnotowy twierdził, że dyskontowany przelew długu był równy kwocie subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych. Zważywszy, że MagnaChip przejęła dług w wysokości 481,3 mld KRW i zapłaciła gotówką 481,3 mld KRW, aby ustalić, iż transakcja ta wiązała się z wkładem finansowym należy znaleźć dowody na powierzenie lub nakazanie podjęcia działań przez MagnaChip/CVC Partners. Nie uzyskano jednak żadnych takich informacji. Uczestnictwo wierzycieli w dyskontowanym przelewie długu było dobrowolne. Podobnie jak w przypadku sprzedaży BOE-Hydis, finansowanie nie było zapewnione przez Hynix, lecz przez osobę trzecią, a w związku z tym nie ma dowodów na to, że Hynix uzyskał korzyści. Dlatego też dyskontowany przelew długu na MagnaChip nie jest uważany za subsydium w rozumieniu art. 2 rozporządzenia podstawowego.

Wykup długu za gotówkę

(69) W październiku 2004 r. Hynix wykorzystał wpływy ze sprzedaży aktywów System IC do realizacji zatwierdzonego przez CFIC planu wykupu długu za gotówkę, zgodnie z którym Hynix miał wykupić z dyskontem dług od swoich wierzycieli. W rzeczywistości Hynix zaproponował wcześniej spłatę zadłużenia, ale po obniżonej stopie. Drugi wykup długu za gotówkę nastąpił w grudniu 2004 r. Przemysł wspólnotowy twierdził, że ten dyskontowany wykup długu za gotówkę reprezentował subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

(70) Wierzyciele pragnący uczestniczyć w wykupie długu za gotówkę zgodzili się, że Hynix spłaci 70 % należnego im niezabezpieczonego długu i 96 % długu zabezpieczonego. Stopa dyskontowa dla długu niezabezpieczonego została obniżona do 21,84 % w ramach grudniowego wykupu długu za gotówkę.

(71) Dostępne informacje wskazują, że uczestnictwo w omawianym wykupie było dobrowolne. Ponadto nie ma dowodów, na to że zachowanie uczestniczących wierzycieli było nieracjonalne z komercyjnego punktu widzenia, ponieważ dyskonto niezabezpieczonego długu zostało wyrównane wcześniejszą spłatą, tj. wartością pieniądza w czasie. Dlatego też dyskontowany wykup długu za gotówkę nie jest uważany za subsydium w rozumieniu art. 2 rozporządzenia podstawowego.

Preferencyjne traktowanie podatkowe

(72) Przemysł wspólnotowy twierdził, że RRK przyznał preferencyjne traktowanie podatkowe Hynix, nie wymagając od niego uznania nadwyżek z konwersji długu na kapitał w ramach nowej restrukturyzacji jako dochodu. Mimo, że straty Hynix w 2003 r. były tak duże, że nie musiałoby ono uiścić podatku dochodowego od osób prawnych, nawet jeżeli uznałoby nadwyżkę z konwersji jako dochód; przemysł wspólnotowy stwierdził, że Hynix uzyskał korzyści ponieważ nie uznając nadwyżek nie obniżył strat z lat ubiegłych, które mógł następnie odliczyć od nadwyżek podlegających opodatkowaniu w 2005 r. gdy przedsiębiorstwo stało się rentowne.

(73) Rzekome preferencyjne traktowanie podatkowe wynika z odroczenia zmian w prawie, które zobowiązałyby przedsiębiorstwa przechodzące dobrowolną restrukturyzację, takie jak Hynix, do uznania nadwyżek z konwersji długu na kapitał za podlegający opodatkowaniu dochód. Przemysł wspólnotowy twierdził, że RRK zamierzał pierwotnie zmienić przepisy prawa z mocą od marca 2003 r., co sprawiłoby, iż nadwyżki z przeprowadzonej przez Hynix w ramach nowej restrukturyzacji konwersji długu na kapitał podlegałyby opodatkowaniu. Przemysł wspólnotowy utrzymywał, że w następstwie skargi od przynajmniej jednego z trzech przedsiębiorstw, które bezpośrednio odczuły tę zmianę przepisów, i w których skład wchodziło m.in. przedsiębiorstwo Hynix, RRK odroczył wejście w życie nowych uregulowań do 1 stycznia 2004 r. Hynix wskazał, iż odroczenie terminu wdrożenia nowych przepisów zostało dokonane przez RRK, gdy zdał on sobie sprawę z tego, że natychmiastowe wejście w życie byłoby sprzeczne z zasadą nieretroaktywności i stałą praktyką, zgodnie z którą przepisy podatkowe wchodzą w życie na początku roku podatkowego.

(74) Przemysł wspólnotowy powtórzył swoje zarzuty w uwagach przedstawionych po ujawnieniu zasadniczych faktów i ustaleń wynikających z dochodzenia. Jednakże nie ma wystarczających dowodów świadczących o zamiarze zagwarantowania przez RRK, że nadwyżka Hynix z konwersji długu na kapitał nie będzie opodatkowana lub na to, że rzekome preferencyjne traktowanie miało szczególny charakter w rozumieniu art. 3 rozporządzenia podstawowego. Ponadto wątpliwe jest czy Hynix uzyskał jakiekolwiek korzyści w związku ze zwolnieniem podatkowym, zważywszy na wielkość jego strat operacyjnych netto i na to, że mogły one zostać przeniesione jedynie na kolejny okres wynoszący pięć lat. Hynix ostatecznie osiągnął zyski w 2005 r. lecz jego straty były tak duże, że nawet jeżeli uznać nadwyżkę wynikającą z konwersji długu na kapitał za podlegający opodatkowaniu dochód, pozostała część jego strat z lat ubiegłych była wciąż wystarczająca by pochłonąć zyski zrealizowane w 2005 r., w związku z tym Hynix nie uzyskałby żadnych korzyści podczas (lub przed) OD. Ponadto, jako że korzyść z konwersji długu na kapitał została zrównoważona w ujęciu „brutto", tj. bez uwzględniania potencjalnego wpływu opodatkowania, jakiekolwiek korzyści związane z omawianym preferencyjnym traktowaniem podatkowym zostały już wzięte pod uwagę, a równoważenie ich stanowiłoby podwójne liczenie. Dlatego też traktowanie podatkowe zastosowane przez RRK w odniesieniu do konwersji długu na kapitał dotyczącej Hynix nie jest uważane za subsydium w rozumieniu art. 2 rozporządzenia podstawowego.

Refinansowanie z lipca 2005 r.

(75) W lipcu 2005 r. Hynix przeprowadził refinansowanie długu w wysokości 1,2 bln KRW i nie był już objęty zakresem CRPA. Refinansowanie wiązało się z terminową pożyczką wynosząca 500 mln USD, zaciągniętą poprzez emisję akcji na giełdzie w Nowym Jorku (New York Stock Exchange) oraz 250 mld KRW i 550 mln USD w

ramach umowy kredytu odnawialnego przy uczestnictwie banków koreańskich i zagranicznych („refinansowanie z lipca 2005 r.). Przemysł wspólnotowy utrzymywał, że wymienione refinansowanie wiąże się z kolejnym subsydium, ponieważ Hynix był wciąż bardzo zadłużonym przedsiębiorstwem, dla którego żadne finansowanie rynkowe nie było dostępne.

(76) Do lipca 2005 r. sytuacja Hynix znacznie poprawiła się, aczkolwiek jego zadłużenie było wciąż wysokie. Przedsiębiorstwo to osiągało zyski, a jego rating kredytowy był na poziomie BBB+. Dostępne informacje wskazują, że warunki finansowania oferowane przez banki koreańskie nie były sprzeczne z jego ratingiem. Ponadto stopień uczestnictwa banków zagranicznych przemawia, za wnioskiem Hynix, zgodnie z którym refinansowanie było dokonane na warunkach komercyjnych. W dodatku nie ma dowodów na to, że RRK powierzył lub nakazał koreańskim bankom udzielenie pożyczek na rzecz Hynix w związku z tym refinansowaniem. Dlatego też refinansowanie z lipca 2005 r. nie jest uważane za subsydium w rozumieniu art. 2 rozporządzenia podstawowego.

XII. Wnioski dotyczące środków

(77) Uznano, że korzyść z subsydiów objętych środkami wyrównawczymi w ramach pierwotnego dochodzenia została otrzymana w dniu 1 stycznia 2001 r. i była rozłożona na okres pięciu lat, który odpowiada zwykłemu okresowi amortyzacji aktywów w przemyśle półprzewodników.

(78) Mając na uwadze, że wymienione środki wprowadzono w ramach dochodzenia pierwotnego względem jednorazowego subsydium rozłożonego w ustalonym okresie oraz, że taki okres rozpoczyna się z dniem faktycznego otrzymania korzyści, należy uznać, iż środki te wprowadzone rozporządzeniem w sprawie ceł ostatecznych wygasły w dniu 1 stycznia 2006 r. Ponieważ refinansowanie długu i konwersja odsetek w dług główny z grudnia 2002 r. przestały przynosić korzyści Hynix w dniu 13 lipca 2005 r. oraz zważywszy, że konwersja długu na kapitał z grudnia 2002 r. wygasła w dniu 31 grudnia 2007 r., należy uchylić wymienione środki z mocą od dnia 31 grudnia 2007 r. oraz zakończyć postępowanie.

(79) W konsekwencji, należy zwrócić lub umorzyć ostateczne cła wyrównawcze zapłacone lub zaksięgowane zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1480/2003 w odniesieniu do przywozu niektórych mikroukładów elektronicznych znanych jako pamięć DRAM (pamięć dynamiczna o dostępie bezpośrednim) wykonanych z zastosowaniem odmian procesu technologicznego metal-tlenek-półprzewodnik (MOS), włączając typy komplementarne MOS (CMOS), wszystkich typów, gęstości, odmian, bez względu na szybkość dostępu, konfigurację, obudowę lub obramowanie itp. pochodzących z Republiki Korei i dopuszczonych do swobodnego obrotu od dnia 31 grudnia 2007 r.

(80) Hynix, RRK, przemysł wspólnotowy i wszystkie inne zainteresowane strony zostały poinformowane o zasadniczych faktach i ustaleniach, na podstawie których zaleca się uchylenie obowiązujących środków i zakończenie postępowania, oraz miały możliwość przedstawienia uwag. W stosownych przypadkach uwagi te zostały rozpatrzone w motywach niniejszego rozporządzenia, które dotyczyły konkretnych kwestii.

(81) Wniosek o zwrot lub umorzenie płatności należy złożyć do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującym prawodawstwem celnym.

(82) W swoich uwagach przemysł wspólnotowy stwierdził również, że środki powinny obowiązywać do czasu ich wygaśnięcia w sierpniu 2008 r., tj. pięć lat po wprowadzeniu ostatecznych środków w celu zrównoważenia subsydium stanowiącego podstawę dla środków wyrównawczych i w celu poparcia tego wniosku podał odesłanie do art. 19 rozporządzenia podstawowego. Jednakże w art. 19 przewidziano m.in. możliwość uchylenia środków jeżeli nie są one już konieczne do zrównoważenia subsydium. Ponadto w art. 15 rozporządzenia podstawowego określającym podstawę wprowadzenia środków wskazano, że środki mogą być wprowadzone, i analogicznie, utrzymane chyba, że „subsydium lub subsydia są wycofane lub wykazano, że subsydia nie przynoszą żądanej korzyści eksporterom." Ponieważ wynik dochodzenia wskazuje, iż subsydia przyznane Hynix nie przynoszą już korzyści, wymienione środki nie mogą być utrzymane, a wniosek przemysłu wspólnotowego należy odrzucić.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym podejmuje się decyzję o zakończeniu postępowania i uchyleniu od dnia 31 grudnia 2007 r. cła wyrównawczego nałożonego rozporządzeniem (WE) nr 1480/2003 na przywóz niektórych elektronicznych układów scalonych znanych jako pamięć DRAM (pamięć dynamiczna o dostępie bezpośrednim) wykonanych z zastosowaniem odmian procesu technologicznego metal-tlenek-półprzewodnik (MOS), włączając typy komplementarne MOS (CMOS), wszystkich typów, gęstości, odmian, bez względu na szybkość dostępu, konfigurację, obudowę lub obramowanie itp. pochodzących z Republiki Korei.

Artykuł 2

Ostateczne cła wyrównawcze zapłacone lub zaksięgowane zgodnie z art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1480/2003 od dnia 31 grudnia 2007 r. są zwrócone lub umorzone zgodnie z art. 236 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny[10]. Wniosek o zwrot lub umorzenie płatności składa się do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującym prawodawstwem celnym.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

---

[10] Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1.)

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący